

Kort tid etter at de var nær ved å bli oppløst er Sahg nå tilbake med ny lineup – og et nytt album som minner oss på at vi alle skal dø.

TEKST MARIANNE LAURITZEN | FOTO ANNA-JULIA GRANBERG | LIVEFOTO ARASH TAHERI

KVASSERE SAHG

Sahg's nye album "Memento Mori" har vært i butikkene i en uke da vi møter gutta i Drammen. På et langt ifra privat bakrom på Union Scene blir vi møtt av Olav Iversen (vokal, gitar), Tony Vetaas (bass) og Ole Walaunet (gitar). Vi lurer på om gutta er fornøyde med responsen de har fått på den nye skiva så langt.

Olav: – Ja, vi er jo det. Det har for det meste vært positivt. Man er alltid veldig spent i forkant og vet at man ikke kun får gode tilbakemeldinger, det hadde vært rart, folk har forskjellig smak rett og slett. Men med så mye bra anmeldelser som vi har fått nå, er vi kjempofornøyde. Det er en og annen innimellom som ikke er like fornøyd, og det må vi tåle, sånn er det bare.

Ole: – Det er fint det, at folk har forskjellig smak, men majoriteten har vært veldig positiv.

Olav: – Det er ulike forutsetninger også, av og til er det ikke nødvendigvis den anmelderen med vår type musikk som favorittsjanger som anmelder, og da blir det ikke alltid toppscore. Men det tåler vi, det hører med.

– Det er vel litt ekstra stas at albumet har blitt så godt mottatt når dere var nær ved å bli oppløst?

Olav: – Ja, absolutt. Det føles som en føniks, hehe. Vi var virkelig nede for telling der en stund, så har vi reist oss de siste par åra, det er vi veldig stolte av. – Hva var det som skjedde da halve bandet sluttet?

Olav: – Det ble litt mer voldsomt enn vi egentlig hadde trodd, på slutten var det noen som ikke var like involvert som de hadde vært tidligere.

Tony: – Vi ventet på at det kom til å skje et eller annet, det lå litt i kortene at noen måtte gjøre noen prioriteringer. Vi håpet selvfølgelig i det lengste at prioriteringene skulle gå i vår favør, men vi skjønte fort at det kom det ikke til å gjøre. Så da ble det sånn som det ble. Olav og jeg fant vel kjøpt ut at vi ikke var ferdige med bandet ennå.

Olav: – Det verste var jo at begge to bestemte seg for å slutte mer eller mindre samtidig. Det er selvfølgelig dobbelt så ille som når én slutter, det gjordet det ekstra vanskelig. Vi ble halvert, og da var det eksistensielle spørsmål som kom opp. Men det tok ikke veldig lang tid før vi bestemte oss for å prøve å få inn nye folk, og se om det var liv laga.

Tony: – Vi hadde hatt med Ole på noen turneer, og visste at det fungerte jævlig bra, så da forsøkte vi oss på ham, og han var positiv.

Ole: – Det var en voldsom smøreprosess, koffertar med kokain osv, ha ha.

Tony: – Ja, vi koste mye med ham for å få han med.

Ole: – Mye pleie, mye kjærleik.

Olav: – Det var veldig avgjørende at han sa ja til å bli med fast, da følte vi at vi var på rett vei igjen.

– Hvordan har det påvirket bandet musikalsk å få to nye medlemmer?

Olav: – Det påvirker alltid et band når det kommer nye folk inn. Ingen er like, og det er heller ikke noe poeng. Vi har hatt våre utskiftninger med årene, så vi har blitt vant til å leve med det, og blitt vant til at de

som kommer inn må få lov til å påvirke bandet på sin måte. Man kan ikke tvinge folk til å spille på andre måter, det har ingenting godt for seg. Man må la dem få finne sin rolle i bandet. Og det er noe av det som er positivt med å få inn nye folk, det blir en naturlig utvikling av bandet. Med ny input utvikler musikken seg automatisk. Sånn sett har vi fått mye gratis opp gjennom årene, med stadige utskiftninger, hehe. Både Ole og Mads (*Lillevedt, trommer*) har bakgrunn fra mer ekstremmetall enn det vi holder på med, og det tror jeg har påvirket den plata her en god del. Den har innslag av mer aggressive elementer, og de spiller på en kvassere måte. Det tror jeg høres ganske tydelig.

Tony: – Samtidig var det et mål med denne platen å prøve å gjøre den litt kvassere også, og det fikk vi litt gratis da vi klarte å hanke inn disse folka.

KNOTING PÅ LOKALET

– Kom Ole og Mads inn før dere begynte å skrive låtene, har de vært med hele veien frem til dette albumet?

Ole: – Olav hadde skissene for det meste klare, han hadde i hvert fall en idé om hvilken retning vi skulle. Og så har vi funnet sound, uttrykk, kvasshet, struktur osv sammen. Det er sånne ting man finner ut når man står og knoter på lokalet. Vi kommer fra metallverdenen og er litt kvassere i kantene, disse andre gutta var kanskje litt mer flytende, ikke så powerfulle som vi er.

Tony: – Det ble en litt annen identitet på uttrykket, og hvordan det har utviklet seg er vi veldig komfortable med.

Olav: – Å få ny energi, og et friskt pust, inn i bandet er både inspirerende og spennende synes jeg.

Ole: – Nå skal det vel sies at alle er metalheads i det bandet her, så det er ikke noe nytt sånn sett at man kvasser ting opp, men i Sahg-sammenheng kommer de nye låtene litt mer i trynet på deg.

Olav: – Vi er i utgangspunktet veldig på bølgelengde musikalsk, men så har vi spesialisert oss innenfor ulike subsjangere. Vi har ingen samarbeidsproblemer, for vi forstår jævlig godt hva kjernen i musikken skal være. De fleste låtene var vel påbegynte før de kom inn, men vi jobba masse kollektivt på lokalet med alle låtene, for å forme dem etter det nye bandet. Det var en viktig del av det å integrere dem i bandet; at vi gjorde den jobben sammen og ikke tok for mange beslutninger utenom kollektivet.

Ole: – Vi brukte mye tid på lokalet for å finne ut hvordan vi skulle låte sammen. En gammeldags måte å jobbe på, som vi er veldig glade i, for vi vokste jo opp på 70- og 80-tallet og har det i blodet å stå på lokalet og knote. Andre band spiller gjerne inn filer og sender til hverandre, men vi skulle jo spille inn skiva live, og da måtte vi bruke tid på lokalet. Det måtte låte fett! Det er ikke noe triksing og miksing her, alt er spilt inn live. Man skulle føle live-viben på skiva. Den prosessen gikk forbausende bra, uten noe dårlig stemning, krangling eller slåssing. Litt knivsticking men, ha ha ha.

Olav: – Backstabbing!

Ole: – Ja, bakstabbing det må vi tåle altså, hehe. Men det har vært en lang prosess. Prosessen på neste plate blir forhåpentligvis kortere, nå som vi har lagt grunnlaget.

Olav: Men det har bare gått halvannet år fra vi var helt nede for telling til plata kom ut. Det er jeg ganske stolt av altså! Hadde vi møtt på noen skjær i sjøen, eller at kjemien ikke stemte, hadde det sikkert tatt et år eller to til, men alt funka, både sosialt og musikalsk.

HUSK AT DU SKAL DØ

– Fortell litt om det mørke temaet "Memento Mori"!

Olav: – Det begynte med at vi syntes det høstes fett ut. Det var Tony som først kom opp med ideen, og han leste seg litt opp på hvor det kom fra. I det gamle Roma hilste krigerne på hverandre med "Memento Mori", spesielt de som var litt høyt opp i rang. Det var en slags påminnelse for de som skulle ut i krig og risikere livet. En æresbetegnelse. Lenge var det bare et forslag vi hadde på blokka.

Tony: – Det var vel tenkt som en låttittel i utgangspunktet.

Olav: – Men etter hvert som vi begynte å lage låter så var det aldri en låt som ble "Memento Mori", men det ble mange låter som passet inn i det universet, som hadde noe med død og udødelighet å gjøre, og den bevisstheten rundt døden. Så da begynte vi å tenke på at kanskje plata kunne hete

det. Låtene handler mye om hvordan religion påvirker død, i form av konflikter. De aller fleste konflikter opp gjennom historien har jo skjedd på grunn av religion.

Tony: – Vi fant fort ut at det Olav skrev om var ting som endte i død og fordervelse.

Olav: – Låtene passet veldig godt inn under den kategorien, så da begynte vi å sikte oss inn mot det som platetittel, men var fortsatt litt usikre, vi hadde et par andre bra forslag også.

Tony: – Sahg V (*ved*), for eksempel, ha ha ha, det er jo vår femte plate.

Ole: – Og neste plate skulle vi kalle Sahg brød, ha ha.

Tony: – Sahg tre.

– Den er vel tatt, hehe.

Olav: – Men det som endelig vippet oss over til å lande på "Memento Mori" var da Lemmy døde i juli, og Bowie noen uker etter. Den biten hadde vi ikke tenkt på, det passet jo inn i det universet. Det er folk vi har sett opp til hele livet, som har påvirket oss veldig som musikere. Motörhead var ett av de store metalbanda som jeg alltid har likt.

Tony: – Alle har jo sagt at det er Lemmy og kakerlakkene som overlever en atomkrig liksom.

Olav: – Det ble en påminnelse om at vi skal dø alle sammen, til og med de udødelige. Selv om jeg ikke har digga all musikken til Bowie har jeg alltid sett opp til ham som den ultimate artisten i ett og alt. Jeg får helt gåsehud

av å tenke på at han ga ut den siste plata rett før han døde. Det er utenomjordisk nesten. Og etter han dør skjønner du hva plata egentlig handler om. Det blir så sterkt. Det preget oss egentlig veldig i studio, det påvirket måten vi tilnærmet oss låtene på.

Tony: – Plutselig fikk plata en misjon.

– Var alle tekstene skrevet før de døde?

Olav: – Det meste, men det var noen ting som ble skrevet i studio også. Men tekstene jeg skriver kan tolkes litt hit og dit, og noen av dem fikk også ny mening da vi fikk det nye perspektivet på temaet.

RADIKAL GRÅDIGHETSKULTUR

– Hvorfor begynte du å skrive om død og religion i utgangspunktet?

Olav: – Det er vel det jeg alltid har gjort i det bandet her. Jeg er motstander av organisert religion, for det fører ingenting annet med seg enn faenskap. Jeg skjønner at folk som ikke har det så bra, og sliter hver dag for å få ting til å gå rundt, ser verdien i å ha en tro å klamre seg til. Men problemet er at når for mange organiserer seg sammen, så er det alltid noen som vil utnytte det, ta makten og drive faenskap. Sånn er vi mennesker skrudd sammen. Og da skjærer det seg, da blir det bråk og faenskap, folk begynner å hate hverandre og drepe hverandre. Det er et håpløst prosjekt, enkelt og greit.

Tony: – Religion har alltid vært en maktfaktor i historien, og det er det vi ikke liker. Misbruk av makt generelt, enten det har med religion eller politikk å gjøre.

Olav: – Det er religion og politikk som er grunnen til all faenskap opp gjennom historien. Men så er det faktisk en ting til som var en ny idé på den plata her. Det fins en annen radikalisme, i tillegg til den religiøse og den politiske, og det er materialistisk og kapitalistisk radikalisme. Det går på det at vi i den vestlige verden konsumerer 90% av verdens ressurser, med en veldig liten del av befolkningen. Og det at vi er så forbanna grådige og frekke at vi gjør det, det er også en radikalisme, fordi vi gjør det på bekostning av resten av verden. Det ødelegger miljøet og vi stjeler ressurser fra andre deler av verden. Vi tar for oss, og er føkkings hensynsløse og urettferdige mot andre. Jeg forstår veldig godt hvis noen i den tredje verden ikke synes det er greit, hehe. Men det er et større bilde, det er ikke noe som hver av oss tenker bevisst på, det er et kulturelt problem. Vi lever i en grådighetskultur, og vi kaller det vi holder på med for vekst, mens det vi egentlig gjør er å gjøre krav på mer og mer ressurser. Vi forbruker og konsumerer stadig mer. Og ikke minst det at vi ikke bruker opp alle ressursene heller, det vi ikke bruker det kaster vi bare, som søppel. Det er helt hårreisende når man begynner

◀ å tenke på det. Den tanken der er en ny idé som jeg har begynt å flette inn i tekstene.

– Hvilken låt er dere mest fornøyde med på den nye skiva? Min favoritt er “Black Unicorn”.

Olav: – Hvilken? Ha ha ha.

Tony: – Det skifter vel fra uke til uke egentlig.

Olav: – Det er ikke lett å velge én, men vi liker veldig godt “Black Unicorn”, det var den vi valgte som videolåt. Det har mye å gjøre med det visuelle potensialet i låten også. Men sistelåta “Blood Of Oceans” føler vi er litt annerledes, hvor vi har fletta inn norrøne elementer, i tillegg til at resten av låten er veldig aggressiv og mer ulik det vi har gjort før.

Tony: – Vi hadde egentlig snakket en del om at vi skulle gjøre en låt på norsk, og dette ble et kompromiss.

Olav: – Å skrive på norsk var forferdelig vanskelig. Vi hadde en slags idé om at vi skulle lage en hel låt med norsk tekst, men så fikk jeg ikke til å skrive, hehe. Men jeg fikk til å skrive det ene verset, som jeg er veldig fornøyd med, det synes jeg ble veldig bra. Det passet veldig bra inn i stemningen i låten. Så det er en av mine favoritter.

Ole: – En av åtte favoritter, hehe.

RYGGGRAD OG SJANGERLØSHET

– Hvilke band inspirerer dere? Black Sabbath er vel relativt tydelig i hvert fall.

Ole: – Tror ikke vi kan snike oss unna den referansen altså, hehe.

Tony: – Det er vanskelig å komme utenom Sabbath ja, alle er blodfan av Sabbath, det var noe av det første vi hørte på. Vi har vokst opp på 70- og 80-tallet, og alle referansene derfra henger igjen og gir oss fremdeles jævlige mye. Vi hører mye på gammel musikk, som Thin Lizzy, Sabbath, Kiss, Rainbow, Dio og Maiden. De er fullstendig udødelige for oss, vi blir ikke kvitt det altså.

Olav: – Nei, det er på en måte ryggraden i bandet det, og så prøver vi å krydre med litt forskjellige ting på hver plate, og la oss påvirke av andre ting.

Det som er vanskelig med å være tungt inspirert av gammel musikk er at det er vanskelig å lage noe originalt. Men vi har veldig sterkt fokus på det, selv om det er ryggraden i bandet vil vi hele tiden prøve å låte originalt, og da handler det om å mikse inn andre elementer. Det er nok underbevisst, man blir påvirket på en indirekte måte tror jeg.

– Jeg synes “Take It To The Grave” godt kunne vært en Ghost-låt.

Olav: – Ja, jeg tror det handler mest om at de har mye av den samme ryggraden som vi har. Vi blir ofte sammenlignet med Ghost.

Tony: – Ghost og Mastodon ja, og det er for så vidt greit. Mastodon er et band vi har fulgt, og liker.

Olav: – De siste åra har vi nok blandet inn mer proggete ting også, og blitt mer påvirket av band som Opeth og Mastodon.

– Hva kaller dere egentlig sjangeren deres nå?

Olav: – Det er litt vanskelig, vi prøver å ikke kalle den noe som helst.

Tony: – Vi blir litt forbanna når vi leser anmeldelser som sier at vi er så jævlige sprikete, og ikke går an å sette i bås. Hva er poenget med å sette ting i bås? Hvorfor skal vi kalle det noe spesielt? Vi spiller heavy rock, og det er det vi liker. Vi lager musikk som vi liker sjøl, det er det viktigste for oss.

Olav: – Vi er i hvert fall ikke opptatte av å være innenfor en bestemt sjanger, det blir i utgangspunktet helt feil egentlig. Du må først og fremst lage den musikken du har lyst til å lage, og så får andre bestemme hva det er for noe, det er ikke vår jobb. Men vi har blitt kalt mye rart, både stonerrock og doom.

Ole: – De doom-greiene går igjen. Enten er vi umulig å plassere i en bås eller så er vi doom. Men det vi driver med er mye mer enn doom.

Olav: – Prog blir også alltid nevnt.

– Progressiv stonerdoom?

Olav: – Ha ha, ja der har du det.

Ole: – Folk har behov for å putte det inn i en av disse båsene, hvis de ikke klarer det så vet de ikke hva vi driver med. Det er helt greit. Hva kan vi gjøre med det liksom, hehe.

SYMBOLIKK SOM SELGER

– Hva var tanken bak designet på coveret?

Olav: – Det var et samarbeid med Robert Høyem som lagde det forrige coveret vårt også. Vi hadde en idé om at vi ville ha et veldig simplistisk cover denne gangen.

Tony: – Og så snakket vi mye om symbolikk.

Olav: – Ja, vi ville bruke sterke og tydelige symboler. Og når man begynner å snakke om symbolikk som har med død og religion å gjøre, så skjønner man kanskje fort hvorfor det ble akkurat de elementene som er på coveret. Vi har brukt symbolene rettvendt og feilvendt for å vise motsetninger. Vi ville ha et enkelt og ikonisk cover, og et organisk uttrykk. Da endte vi opp med en unik hodeskalle, med symboler både inni og utenfor øynene, som du kan tolke på mange måter. Jeg er utrolig fornøyd med hvordan coveret ble til slutt, det ble akkurat sånn vi håpet det skulle bli, uten at vi visste det på forhånd. Jeg synes det uttrykker tematikken og soundet på plata på en tydelig måte. Det var litt dristig å begi seg ut på, det er ikke første gang hodeskaller og oppnedkors har blitt brukt på et cover, men så handler det om å være så modig at du tør å gjøre det på en ny måte. Og vi synes det fungerer.

Ole: – Hvordan skal man fange ting på et platecover i dag? Det meste har vært gjort før, så vi ville heller tilspisse det, og gjøre noe mer tydelig, med catchy enkle elementer. Vi ser i merchen at det selger som faen. Det er kjempestor interesse.

Olav: – Vi bestemte tidlig at vi hverken skulle ha logo eller tittel på, og det er jeg veldig happy med.

– Blir det mye turnering fremover nå?

Ole: – Vi skal på en tur i høst, til utvalgte steder i Europa. Vi jobber mot en turné neste år, men det er ingenting som er hugget i stein ennå.

Olav: – Det blir nok mer intensivt neste år enn i år. Plata er rykende fersk, vi må la den få jobbe litt, og så kommer vi oss ut på veien etter hvert. I høst skal vi spille med to band som er veldig forskjellige fra andre band vi har turnert med før, så da har vi mulighet til å treffe et helt nytt publikum. ☐

Anmeldelse av “Memento Mori” finner du på norwayrock.net.

Inferno 2016

Rock The Boat 2016

Massive Destruction 2016

